

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. Στ' 22-33)

25 Ιουνίου 2017

«Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίνητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;»

Ἡ σημερινὴ ευαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι ἓνα ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους ομιλία τοῦ Κυρίου μας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀπὸ μόνῃ τῆς ἓνα εγχειρίδιο χριστιανικῆς ἠθικῆς, ἀφοῦ, στα θέματα ποὺ διαπραγματεύεται, δίδει τὶς κατάλληλες κατευθύνσεις, τοὺς σωστοὺς δρόμους ποὺ οδηγοῦν τὸν ἄνθρωπο στὴν ἔνωσή του με τὸ Θεό.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ σημερινοῦ ἀποσπάσματος, μιλά γιὰ τὸ λυχνάρι τοῦ σώματος τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ποὺ εἶναι τὸ μάτι τοῦ. Ὁ Χριστὸς μᾶς λέει ὅτι, ὅταν τὸ μάτι τοῦ ἀνθρώπου εἶναι φωτεινὸ, τότε καὶ ὅλο τὸ σῶμα θὰ καταστῆ φωτεινὸ. Ἐνῶ, ἀντίθετα, ἡ πονηριὰ ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει τὸ μάτι, ποὺ προσκολλάται στα αμαρτωλὰ πράγματα, θὰ ἐπιφέρει τὸ πνευματικὸ σκότος σὲ ὅλο τὸ εἶναι τοῦ ἀνθρώπου. Ἐάν, ἐπομένως, ὁ νους μας σκοτισθεῖ ἀπὸ τὴν προσκόλλησιν στὴν ὕλη, σὲ πόσο σκοτάδι θὰ βυθισθεῖ ἡ ψυχὴ μας;

Στὴ συνέχεια, ὁ Χριστὸς στὸ σημερινὸ ευαγγέλιο μιλά γιὰ τὴ μέριμνα ποὺ ἐπιδεικνύει ὁ ἄνθρωπος στὴν καθημερινότητά του, ποὺ πολλὲς φορὲς τοῦ προκαλεῖ ἓνα μεγάλο ἀγχος. Μὴ φροντίζετε, μᾶς συμβουλεύει ὁ Κύριος, με ἀγωνία καὶ στενοχώρια γιὰ τὴ ζωὴ σας, τί θὰ φάτε καὶ τί θὰ πιεῖτε καὶ τί θὰ φορέσετε. Δὲν ἀξίζει ἡ ζωὴ περισσότερο ἀπὸ τὴν τροφή, καὶ τὸ σῶμα πιο πολὺ ἀπὸ τὸ ἐνδύμα; Ὁ Θεὸς ποὺ σας ἔδωσε αὐτὰ τὰ ἀνώτερα, θὰ σας δώσει καὶ τὰ κατώτερα.

Κοιτάξτε τα πουλιά που πετούν στον αέρα. Ούτε σπέρνουν, ούτε θερίζουν, ούτε μαζεύουν τροφές σε αποθήκες. Κι όμως, ο επουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει. Εσείς δεν αξίζετε πολύ περισσότερο από αυτά; Άλλωστε, ποιος από σας μπορεί να προσθέσει στο ανάστημά του έναν πήχη; Κανένας. Αλλά και για το ντύσιμό σας, γιατί αγωνιάτε; Παρατηρήστε τα αγριολούλουδα, που φυτρώνουν μόνα τους στους αγρούς κι όμως ούτε ο σοφός Σολομών, με όλη τη βασιλική του μεγαλοπρέπεια, δεν ντύθηκε με ένδυμα τόσο ωραίο, όπως ένα από τα αγριολούλουδα αυτά. Κι αν ο Θεός ντύνει με τόση μεγαλοπρέπεια τα αγριόχορτα, που σήμερα υπάρχουν και αύριο ρίχνονται στη φωτιά, δε θα φροντίσει πολύ περισσότερο για σας; Μην κυριευθείτε λοιπόν από αγωνιώδη φροντίδα λέγοντας, τι θα φάμε, τι θα πιούμε και τι θα ντυθούμε. Διότι, για όλα αυτά αγωνιούν όσοι δεν εμπιστεύονται τη ζωή τους στον Θεό. Άλλωστε ο Πατέρας σας γνωρίζει τι έχετε ανάγκη και θα σας το δώσει. Γι' αυτό πάνω από όλα να ζητάτε τα πνευματικά αγαθά της βασιλείας του Θεού. Και τότε θα σας δοθούν και όλα τα επίγεια.

Η εμπιστοσύνη στο Θεό δε σημαίνει αδιαφορία του ανθρώπου για τα βιοτικά. Το «μη μεριμνάτε» του Χριστού δε σημαίνει «μη εργάζεσθε». Ο Κύριος δε συνηγορεί σε μια παθητικότητα απέναντι στη ζωή. Δεν περιφρονεί τη σοβαρή και επίπονη εργασία. Με άλλη αφορμή, την παραβολή των ταλάντων, καταδικάζει την τεμπελιά. Εκείνο πού θέλει να χτυπήσει ο Χριστός είναι η αγωνιώδης μερίμνα, που ταλαιπωρεί την ανθρώπινη ψυχή.

Ο Χριστός μάς συμβουλεύει να έχουμε μια δυναμική και υπεύθυνη τοποθέτηση μέσα στη ζωή, τονίζοντας ότι πριν από όλα είναι η «βασιλεία του Θεού καί η δικαιοσύνη αυτού», η νέα πραγματικότητα που εγκαινίασε Εκείνος με τη ζωή και το έργο Του. Σε παλαιότερες εποχές, στην καθημερινή επικοινωνία των ανθρώπων, άκουγε κανείς το «έχει ο Θεός». Αυτό δηλώνει την εμπιστοσύνη

που έχει ο άνθρωπος στην πρόνοια του Θεού. Αυτή την εμπιστοσύνη χρειάζεται να αποκτήσουμε σήμερα.

Ζούμε σε μια εποχή μέριμνας, αγωνίας και φόβου. Προσανατολίσαμε τη ζωή μας στο φαγητό, στα υλικά αγαθά, στο πώς θα φανούμε «πιο ωραίοι» στους άλλους. Ξεχάσαμε ποιες είναι οι προτεραιότητες της ψυχής και του σώματος, όπως μάς το υποδεικνύει και το απαιτεί η σωστή και ζωντανή σχέση και κοινωνία μας με το Θεό. Υποκαταστήσαμε την πρόνοια του Θεού με τα υλικά αγαθά και την πρόσκαιρη ομορφιά μας, με αποτέλεσμα ο κόσμος τούτος να μας έχει κυριεύσει. Και η αγωνία μας έγκειται στην επιβίωση και την αυτάρκειά μας, όχι στην κοινωνία με τον Θεό και το συνάνθρωπό μας. Η αλλαγή μπορεί να έρθει στην καρδιά του καθενός, ακόμη κι αν ο κόσμος θα παραμείνει στη θεοποίηση των δικών του δυνάμεων. Και όποιος αλλάζει εντός του, εμπιστευόμενος τη ζωή του στην πρόνοια του Θεού σε τίποτε δεν θα υστερήσει. Έτσι, λοιπόν, ας προχωρήσουμε στη ζωή μας.

Πρωτ.Θεόδωρος Στυλιανού